

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 30.11.2011
COM(2011) 778 τελικό

2011/0389 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των
ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Τα μέτρα που θεσπίστηκαν στην Ευρώπη και αλλού αμέσως μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση εστιάζτηκαν στην επείγουσα ανάγκη σταθεροποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ενώ ο ρόλος που διαδραμάτισαν οι τράπεζες, τα αμοιβαία κεφάλαια υψηλού κινδύνου (hedge funds), οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας, οι εποπτικές αρχές και οι κεντρικές τράπεζες αμφισβητήθηκε και αναλύθηκε σε βάθος κατ' επανάληψη, ελάχιστος (ή καθόλου) λόγος έγινε για τον ρόλο που διαδραμάτισαν οι ελεγκτές στην κρίση – ή πράγματι για τον ρόλο που θα έπρεπε να έχουν διαδραματίσει. Δεδομένου ότι πολλές τράπεζες εμφάνισαν τεράστιες ζημιές από το 2007 έως το 2009 στις θέσεις που κατείχαν σε στοιχεία εντός και εκτός ισολογισμού, είναι πολύ δύσκολο για πολλούς πολίτες και επενδυτές να κατανοήσουν με ποιον τρόπο οι ελεγκτές μπορούσαν να δώσουν σαφείς ελεγκτικές εκθέσεις στους πελάτες τους (ιδιαίτερα στις τράπεζες) αναφορικά με τις υπό εξέταση περιόδους.

Πρέπει να τονιστεί ότι σε μια κρίση όπου δεσμεύτηκαν χρήματα των φορολογουμένων ύψους 4 588,9 δισεκατομμυρίων ευρώ για τη στήριξη των τραπεζών, μεταξύ Οκτωβρίου 2008 και Οκτωβρίου 2009, και όπου η ενίσχυση αυτή αντιστοιχούσε στο 39% του ΑΕΠ της ΕΕ-27 το 2009¹, υπάρχει ανάγκη βελτίωσης όλων των συνιστωσών του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Ο σοβαρός έλεγχος αποτελεί κλειδί για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στην αγορά. Συμβάλλει στην προστασία των επενδυτών, παρέχοντας εύκολα προσβάσιμη, οικονομικά συμφέρουσα και αξιόπιστη πληροφόρηση σχετικά με τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων. Μειώνει επίσης δυνητικά το κόστος κεφαλαίου για τις ελεγχόμενες επιχειρήσεις, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη διαφάνεια και αξιοπιστία των οικονομικών καταστάσεων.

Είναι επίσης σημαντικό να τονιστεί ότι οι ελεγκτές είναι εκ του νόμου επιφορτισμένοι με τη διενέργεια υποχρεωτικών ελέγχων. Η αποστολή αυτή αντιστοιχεί στην εκπλήρωση κοινωνικού ρόλου, με τη διατύπωση γνώμης σχετικά με την αξιοπιστία και την πληρότητα των οικονομικών καταστάσεων των ελεγχόμενων οντοτήτων. Οι τελευταίες μπορούν με τη σειρά τους να απολαύουν περιορισμένης ευθύνης ή/και της δυνατότητας παροχής υπηρεσιών στον χρηματοπιστωτικό τομέα.

Οι υποχρεωτικοί έλεγχοι έχουν ρυθμιστεί μέχρις ενός σημείου με κανόνες της ΕΕ από το 1984, με την έκδοση οδηγίας (οδηγία 1984/253/ΕΟΚ) περί εναρμόνισης των διαδικασιών αδειοδότησης των ελεγκτών. Η οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

¹ Το μεγάλο ύψος των ενισχύσεων που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο καθεστώτων μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη θέσπισαν μεγάλα καθεστώτα γενικευμένων εγγυήσεων που κάλυπταν το σύνολο των χρεών των τραπεζών τους. Τα κράτη μέλη στηρίχθηκαν κυρίως σε μέτρα παροχής εγγυήσεων. Εγκρίθηκαν 546,08 δισεκατομμύρια ευρώ (4,5% του ΑΕΠ) με τη μορφή μέτρων ανακεφαλαιοποίησης, εκ των οποίων τα κράτη μέλη χρησιμοποίησαν στην πραγματικότητα περίπου 141,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009. Μεταξύ Οκτωβρίου 2008 και Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή ενέκρινε μέτρα κατά της χρηματοπιστωτικής κρίσης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων σε 22 κράτη μέλη: δηλ. σε όλα τα κράτη μέλη πλην της Βουλγαρίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Μάλτας και της Ρουμανίας.

Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου (εφεξής, οδηγία 2006/43/ΕΚ) εκδόθηκε το 2006 και διεύρυνε σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της πρώτης οδηγίας. Ο υψηλός βαθμός συγκέντρωσης στην αγορά ελέγχων και η πληθώρα των διαδικασιών αδειοδότησης, που είναι αναγκαίες για την διεξαγωγή διασυνοριακών υποχρεωτικών ελέγχων, εμποδίζουν τα μικρού και μεσαίου μεγέθους ελεγκτικά γραφεία να επωφεληθούν από την εσωτερική αγορά. Σε συμφωνία με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»², όπου ζητείται η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, η πρόταση αποσκοπεί στην ενίσχυση της εσωτερικής αγορά υποχρεωτικών ελέγχων, ώστε να επιτραπεί η μεγέθυνση των μικρομεσαίων ελεγκτικών γραφείων και να ενθαρρυνθεί η είσοδος νέων παικτών στην υπό εξέταση αγορά.

Η παρούσα πρόταση της Επιτροπής σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας για τους υποχρεωτικούς ελέγχους θα συνυπάρχει με πρόταση κανονισμού περί των ειδικών απαιτήσεων στον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος³. Οι δύο προτάσεις εντάσσονται στην υπό εξέλιξη κανονιστική μεταρρύθμιση σε διάφορα πεδία του χρηματοπιστωτικού τομέα. Στον βαθμό που ο έλεγχος παρέχει κάποια εξασφάλιση ως προς την ακρίβεια των οικονομικών καταστάσεων, παραμένει ένα από τα κύρια δομικά στοιχεία χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Άλλες τρέχουσες γενικές πρωτοβουλίες, όπως η εταιρική διακυβέρνηση, ο λογιστικός χειρισμός και οι πιστοληπτικές διαβαθμίσεις είναι συμπληρωματικές της παρούσας πρότασης. Δεν υπάρχει ούτε επανάληψη ούτε επικάλυψη μεταξύ των διατάξεών τους.

Η πρόταση περιέχει τροποποιήσεις στις διατάξεις για την αδειοδότηση και καταχώριση των ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων, στις αρχές που περιέχονται στην οδηγία για τους υποχρεωτικούς ελέγχους όσον αφορά την επαγγελματική δεοντολογία, το επαγγελματικό απόρρητο, την ανεξαρτησία και την υποβολή αναφορών, καθώς και τους συναφείς κανόνες εποπτείας που εξακολουθούν να ισχύουν για τον έλεγχο των οντοτήτων μη δημοσίου συμφέροντος.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

Η Επιτροπή διεξήγε διαβούλευση από τις 13 Οκτωβρίου έως τις 8 Δεκεμβρίου 2010⁴.

Λήφθηκαν συνολικά 700 απαντήσεις από διάφορους ενδιαφερομένους· μεταξύ αυτών υπήρχαν άτομα που ασκούν το επάγγελμα, εποπτικές αρχές, επενδυτές, πανεπιστημιακοί, επιχειρήσεις, κρατικές αρχές, επαγγελματικοί φορείς και μεμονωμένα άτομα.

Η διαβούλευση έδειξε επιθυμία για αλλαγή, αλλά και αντίσταση στην αλλαγή· καλά εδραιωμένοι συμφεροντούχοι είναι έντονα αντίθετοι με τις αλλαγές. Από την άλλη πλευρά, ιδιαίτερα μικρομεσαίοι επαγγελματίες του κλάδου, καθώς και επενδυτές, συμπέραναν ότι η

² Ανακοίνωση της Επιτροπής «Ευρώπη 2020 – Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη», COM (2010) 2020 τελικό της 3.3.2010.

³ Πρόταση κανονισμού της Επιτροπής σχετικά με τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος. COM(2011)X της X.X.2011.

⁴ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Πράσινη Βίβλος για την πολιτική ελέγχου. Διδάγματα που αντλήθηκαν από την κρίση, COM(2010) 561 της 13.10.2010. Διατίθεται στον δικτυακό τόπο: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/green_paper_audit_en.pdf.

πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση κατέδειξε σοβαρές ανεπάρκειες. Συνοπτική παρουσίαση των δημόσιων εισηγήσεων που ελήφθησαν είναι διαθέσιμη στην ακόλουθη διεύθυνση:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/summary_responses_en.pdf

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια σύσκεψης υψηλού επιπέδου με θέμα τον έλεγχο, την οποία συγκάλεσε η Επιτροπή στις 10 Φεβρουαρίου 2011⁵, έγινε δυνατή η περαιτέρω ανταλλαγή απόψεων.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε έκθεση με ίδια πρωτοβουλία για το θέμα αυτό, στις 13 Σεπτεμβρίου του 2011, σε απόκριση στην Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής και καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει μεγαλύτερη διαφάνεια και ανταγωνισμό στην αγορά ελέγχου⁶. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) ενέκρινε παρόμοια έκθεση, στις 16 Ιουνίου 2011⁷.

Τα σχετικά θέματα τέθηκαν επίσης υπόψη των κρατών μελών στη συνεδρίαση της επιτροπής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, στις 16 Μαΐου 2011, και στη συνεδρίαση της κανονιστικής επιτροπής ελέγχου, στις 24 Ιουνίου 2011.

3. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Σύμφωνα με την πολιτική περί «βελτίωσης της νομοθεσίας», οι υπηρεσίες της Επιτροπής διενήργησαν εκτίμηση επιπτώσεων των διαφόρων επιλογών πολιτικής. Μεταξύ των διαφόρων θεμάτων τα οποία εξετάστηκαν, ορισμένα αφορούσαν μόνο τον υποχρεωτικό έλεγχο των οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος (ΟΔΣ), ενώ άλλα αφορούσαν τον υποχρεωτικό έλεγχο γενικά. Το συμπέρασμα ήταν ότι υπήρχε ανάγκη για λεπτομερέστερους κανόνες αναφορικά με τον έλεγχο ΟΔΣ και, προς τον σκοπό αυτό, θα απαιτείτο χωριστή νομική πράξη. Η οδηγία για τον υποχρεωτικό έλεγχο θα διατηρήσει το γενικό της πεδίο εφαρμογής.

Αναφορικά με τα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της τελευταίας, εξετάστηκαν τα ακόλουθα προβλήματα:

- Υψηλό επίπεδο διοικητικής επιβάρυνσης, λόγω κατάτμησης της εθνικής νομοθεσίας·
- Η παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών υποχρεωτικού ελέγχου επιτρέπεται μόνον εάν ο ελεγκτής επιτύχει σε δοκιμασία επάρκειας και αδειοδοτηθεί και καταχωριστεί σε κάθε κράτος μέλος·
- Έλλειψη κοινών προτύπων στην ΕΕ όσον αφορά την άσκηση του ελέγχου, την ανεξαρτησία του ελεγκτή, τον εσωτερικό έλεγχο των ελεγκτικών γραφείων·
- Τα ελεγκτικά πρότυπα δεν λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος των ελεγχόμενων επιχειρήσεων, ιδίως των ΜΜΕ·
- Συναφή προβλήματα που αφορούν την εποπτεία των οντοτήτων μη δημοσίου συμφέροντος.

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/conferenc_20110209_en.htm.

⁶ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2011/2037>.

⁷ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions.15880>.

Εκτός από το πρόσθετο κόστος συμμόρφωσης, αυτό οδηγεί στην απουσία ισότιμων όρων ανταγωνισμού για ελεγκτικά γραφεία και νόμιμους ελεγκτές στην Ένωση και χαμηλές επιχειρηματικές δυνατότητες για μικρού και μεσαίου μεγέθους επαγγελματίες (ΜΜΕπ).

Η εκτίμηση των επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι καλύτερες επιλογές για τη βελτίωση της υφιστάμενης κατάστασης θα ήταν:

- Η διευκόλυνση της διασυνοριακής αναγνώρισης της ικανότητας των παρόχων ελεγκτικών υπηρεσιών: αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των ελεγκτικών γραφείων και των νόμιμων ελεγκτών σε ολόκληρη την Ένωση·
- Εξορθολογισμός των προτύπων για την άσκηση του ελέγχου, την ανεξαρτησία του ελεγκτή και τον εσωτερικό έλεγχο των ελεγκτικών γραφείων σε ολόκληρη την Ένωση, μέσω της εισαγωγής διεθνών προτύπων ελέγχου, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα πρότυπα ελέγχου είναι τα ίδια σε ολόκληρη την Ένωση· όπου είναι αναγκαίο, θα ήταν αποδεκτές οι εθνικές προσθήκες·
- Προσαρμογή των ελεγκτικών προτύπων στο μέγεθος της ελεγχόμενης οντότητας, ζητώντας από τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι είναι δυνατός ένας αναλογικός και απλοποιημένος έλεγχος για ΜΜΕ.

Τα εν λόγω θέματα αφορούσαν όλους τους νόμιμους ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία που διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους οντοτήτων οι οποίες δεν είναι οντότητες δημοσίου συμφέροντος. Επιπλέον των θεμάτων αυτών, η εκτίμηση των επιπτώσεων κάλυψε και άλλα πεδία που συνδέονται μόνο με τον υποχρεωτικό έλεγχο ΟΔΣ.

Οι διάφορες επιλογές πολιτικής και η επίπτωσή τους στα ενδιαφερόμενα μέρη αναπτύσσονται αναλυτικά στην εκτίμηση των επιπτώσεων, η οποία είναι διαθέσιμη στον ακόλουθο δικτυακό τόπο:

http://ec.europa.eu/internal_market/auditing/index_en.htm.

4. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

4.1. Νομική βάση

Η τροποποιητική οδηγία έχει την ίδια νομική βάση με την οδηγία για τον υποχρεωτικό έλεγχο. Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 50 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ, δυνάμει του οποίου απαιτείται η έκδοση οδηγίας για ζητήματα συνδεδεμένα με την εγκατάσταση (π.χ. εκείνα που αφορούν τα επαγγελματικά προσόντα). Η τροποποιημένη οδηγία παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ.

Η νέα τροποποιημένη οδηγία θα συνυπάρχει με κανονισμό για ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος.

4.2. Αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας

Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της ΣΕΕ, οι στόχοι της πρότασης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο. Ειδικότερα, η διευκόλυνση της διασυνοριακής κινητικότητας των νόμιμων ελεγκτών και των

ελεγκτικών γραφείων στην Ένωση δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς παρέμβαση στο ενωσιακό επίπεδο. Συνεπώς, η πρόταση της Επιτροπής τηρεί την αρχή της επικουρικότητας, καθώς αποσκοπεί στην υπερκέρωση των εμποδίων για την ανάπτυξη μιας ενιαίας αγοράς υπηρεσιών υποχρεωτικού ελέγχου και εκείνων που επισημάνθηκαν κατά την ανοικτή διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Επιπλέον, η τροποποιημένη οδηγία παρέχει στα κράτη μέλη τη διακριτική ευχέρεια περί του τρόπου προσαρμογής των ελεγκτικών προτύπων στο μέγεθος της ελεγχόμενης οντότητας, προκειμένου να προκύψουν καλύτερες υπηρεσίες ελέγχου στις οικείες ΜΜΕ. Παράλληλα, η πρόταση τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, καθώς όλες οι λύσεις έχουν διατυπωθεί λαμβάνοντας υπόψη τη σχέση κόστους-αποτελέσματος. Η πρόταση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων.

4.3. Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

Οι κυριότερες τροποποιήσεις στην οδηγία για τον υποχρεωτικό έλεγχο είναι:

1) Η σύνδεση μεταξύ της οδηγίας για τον υποχρεωτικό έλεγχο και μιας πρόσθετης νομικής πράξης σχετικά με τις ειδικές απαιτήσεις για τον υποχρεωτικό έλεγχο ΟΔΣ (άρθρο 1)

Η Επιτροπή προτείνει να συνυπάρχει η τροποποιημένη οδηγία για τον υποχρεωτικό έλεγχο με τον κανονισμό περί ειδικών απαιτήσεων σχετικά με τον υποχρεωτικό έλεγχο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος. Κατά συνέπεια, απαιτείται σαφής σύνδεση μεταξύ των δύο νομικών κειμένων. Οι υφιστάμενες διατάξεις της οδηγίας για τον υποχρεωτικό έλεγχο που συνδέονται μόνο με τη διενέργεια υποχρεωτικού ελέγχου των ετήσιων και των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος θα ενσωματωθούν και, κατά περίπτωση, θα τροποποιηθούν στην πρόταση κανονισμού περί ειδικών απαιτήσεων σχετικά με τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων ΟΔΣ. Ως εκ τούτου, τα άρθρα 39 έως 44 και το άρθρο 22 παράγραφος 2 *in fine* θα πρέπει να διαγραφούν.

Εκτός αυτού, το άρθρο 1 αφορά την εφαρμοσιμότητα της τροποποιημένης οδηγίας στον υποχρεωτικό έλεγχο ΟΔΣ. Τα άρθρα 3 έως 20 (σχετικά με την πρόσβαση των ελεγκτών στην αγορά) εφαρμόζονται σε νόμιμους ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία, ανεξάρτητα από το είδος της ελεγχόμενης οντότητας. Ωστόσο, για τα υπόλοιπα άρθρα της οδηγίας, η κατάσταση είναι διαφορετική: το άρθρο 22 περί ανεξαρτησίας και αντικειμενικότητας, το άρθρο 25 περί της αμοιβής, το άρθρο 27 και το άρθρο 28 σχετικά με την έκθεση ελέγχου, καθώς και τα άρθρα 29 έως 31 για τη διασφάλιση της ποιότητας, τις έρευνες και κυρώσεις δεν θα εφαρμόζονται στον υποχρεωτικό έλεγχο ΟΔΣ. Για τα ζητήματα αυτά θα θεσπιστούν στον κανονισμό ειδικοί λεπτομερέστεροι κανόνες. Τα άρθρα 32 έως 36 περί εποπτείας θα εφαρμόζονται μόνο στον υποχρεωτικό έλεγχο ΟΔΣ όσον αφορά την εποπτεία της συμμόρφωσης με τα άρθρα 3 έως 20. Τέλος, άλλα άρθρα εφαρμόζονται σε ελέγχους ΟΔΣ και συμπληρώνονται με τον κανονισμό για τις ειδικές απαιτήσεις (άρθρα 21, 23, 24, 26, 37 και 38).

2) Ορισμός «υποχρεωτικού ελέγχου» ώστε να ληφθεί υπόψη η νέα λογιστική οδηγία (άρθρο 2)

Η Επιτροπή προτείνει επίσης αλλαγή στον ορισμό του «υποχρεωτικού ελέγχου». Κατ' αρχάς, ο υποχρεωτικός έλεγχος θα εξακολουθήσει να καλύπτει τις περιπτώσεις στις οποίες διαφορετικά νομικά ενωσιακά κείμενα επιβάλλουν υποχρέωση σε ορισμένες επιχειρήσεις για έλεγχο των οικονομικών τους καταστάσεων, ανάλογα με τη νομική τους μορφή ή τη δραστηριότητά τους. Για να εξασφαλιστεί η ενότητα του ελέγχου, ο ορισμός του

«υποχρεωτικού ελέγχου» θα πρέπει επίσης να καλύπτει καταστάσεις όπου τα κράτη μέλη αποφασίζουν να επιβάλουν υποχρέωση σε μικρές επιχειρήσεις να διενεργείται έλεγχος στις οικονομικές τους καταστάσεις⁸. Τέλος, όταν μια μικρή επιχείρηση αποφασίσει οικειοθελώς να διενεργήσει έλεγχο των οικονομικών της καταστάσεων, ο έλεγχος αυτός θα πρέπει επίσης να θεωρείται υποχρεωτικός έλεγχος.

3) Τροποποίηση των κανόνων περί ιδιοκτησίας (άρθρο 3 και άρθρο 22 παράγραφος 2)

Μια άλλη αλλαγή στην οδηγία για τον υποχρεωτικό έλεγχο αφορά την απελευθέρωση των κανόνων ιδιοκτησίας ελεγκτικών γραφείων. Επί του παρόντος, βάσει της οδηγίας για τον υποχρεωτικό έλεγχο απαιτείται να κατέχεται η πλειοψηφία των δικαιωμάτων σε ελεγκτικό γραφείο από αδειοδοτημένους επαγγελματίες λογιστές. Η απαίτηση αυτή δεν αναφέρεται πλέον στην προτεινόμενη τροποποίηση και απαγορεύεται στα κράτη μέλη να απαιτούν να κατέχεται ένα ελάχιστο κεφάλαιο ή αριθμός δικαιωμάτων ψήφου σε ένα ελεγκτικό γραφείο από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία. Ωστόσο, το νέο άρθρο 3 παράγραφος 4 διατηρεί την υφιστάμενη απαίτηση να είναι ελεγκτικά γραφεία ή νόμιμοι ελεγκτές η πλειοψηφία των μελών του διοικητικού ή διαχειριστικού οργάνου του ελεγκτικού γραφείου.

Η διεύρυνση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος αναμένεται να διευκολύνει την πρόσβαση των ελεγκτικών γραφείων σε χρηματοδότηση, γεγονός το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του αριθμού των παρόχων ελεγκτικών υπηρεσιών και να ενθαρρύνει την είσοδο νέων παικτών στην αγορά, συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής σε ευρύτερη άντληση κεφαλαίων σε δημόσιες αγορές.

4) Διαβατήριο για ελεγκτικά γραφεία (άρθρο 3β, άρθρα 15 και 17)

Η πρόταση τροποποιημένης οδηγίας θα επιτρέψει σε ελεγκτικά γραφεία να διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε άλλα κράτη μέλη εκτός από εκείνο στο οποίο έχουν αδειοδοτηθεί, υπό τον όρο ότι ο κύριος εταίρος του ελέγχου, ο οποίος ηγείται του ελέγχου, έχει λάβει άδεια ελεγκτή στο οικείο κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, θα μειωθεί η επιβάρυνση την οποία προκαλεί το πλήθος των διαδικασιών αδειοδότησης και, συγχρόνως, αυτό θα επιτρέψει την εμφάνιση πραγματικά πανευρωπαϊκών ελεγκτικών γραφείων. Η αυτόματη αυτή αναγνώριση γραφείων δεν θα οδηγήσει σε μείωση της εποπτικής ποιότητας, καθώς οι εποπτικές αρχές θα συνεχίσουν να οφείλουν να εποπτεύουν το έργο της εποπτείας που διενεργείται στα οικεία κράτη μέλη τους.

Εντούτοις, μόλις αποκτηθεί η άδεια στο κράτος μέλος καταγωγής, το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτεί κάποιας μορφής καταχώριση ελεγκτικών γραφείων από άλλα κράτη μέλη. Η καταχώριση αυτή δέον να πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 17, τα οποία αφορούν επίσης την καταχώριση οιασδήποτε τοπικού ελεγκτικού γραφείου.

5) Διαβατήριο για νόμιμους ελεγκτές (άρθρο 3α) και «χαλάρωση» των όρων αδειοδότησης νόμιμων ελεγκτών σε διαφορετικό κράτος μέλος (άρθρο 14)

⁸ Μετά από την πρόταση της Επιτροπής για την αναδιατύπωση της 4ης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ για το εταιρικό δίκαιο και της 7ης οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, δεν απαιτείται πλέον στο δίκαιο της ΕΕ ο έλεγχος των λογαριασμών μικρών επιχειρήσεων.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αναφορικά με την αδειοδότηση νόμιμων ελεγκτών από άλλα κράτη μέλη ευθυγραμμίζονται με τις διατάξεις της οδηγίας 2005/36 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (οδηγία για τα επαγγελματικά προσόντα)⁹.

Βάσει του άρθρου 3α θα επιτρέπεται σε νόμιμους ελεγκτές να παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες υποχρεωτικού ελέγχου σε προσωρινή ή περιστασιακή βάση. Οι όροι των άρθρων 5 έως 9 της οδηγίας για τα επαγγελματικά προσόντα θα εφαρμόζονται, κυρίως, στην υποχρέωση να γνωστοποιείται στη σχετική αρμόδια αρχή η πρόθεση παροχής των εν λόγω υπηρεσιών.

Το τροποποιημένο άρθρο 14 παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προσφέρουν στον νόμιμο ελεγκτή ο οποίος έχει αδειοδοτηθεί σε άλλο κράτος μέλος την επιλογή μεταξύ περιόδου προσαρμογής και δοκιμασίας επάρκειας, εάν ο ελεγκτής αυτός επιθυμεί να αποκτήσει μόνιμη εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος.

Όσον αφορά τις απαιτήσεις της δοκιμασίας επάρκειας, δεν υπάρχουν ουσιαστικές τροποποιήσεις από την προηγούμενη διατύπωση του άρθρου 14. Η δοκιμασία επάρκειας θα πρέπει να στοχεύει στην αξιολόγηση των γνώσεων του νόμιμου ελεγκτή όσον αφορά τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του εν λόγω κράτους μέλους οι οποίες είναι συναφείς για την άσκηση του υποχρεωτικού ελέγχου.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου προσαρμογής, η οποία θα πρέπει να προσφέρεται στον αιτούντα ως εναλλακτική επιλογή της δοκιμασίας επάρκειας, ο νόμιμος ελεγκτής θα μπορεί να διεξάγει υποχρεωτικό έλεγχο στο κράτος μέλος, άλλο από εκείνο της αδειοδότησής του, υπό την εποπτεία ενός τοπικού ελεγκτή. Η διάρκεια της περιόδου προσαρμογής είναι τρία έτη.

Όσον αφορά την εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών από άλλα κράτη μέλη, η δημόσια αρχή που θα είναι υπεύθυνη για το καθεστώς του νόμιμου ελεγκτή και για την αξιολόγηση της αποκτηθείσας κατάρτισης κατά τη διάρκεια της περιόδου προσαρμογής είναι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, καθώς είναι η καταλληλότερη προς τον σκοπό αυτό.

6) Υποχρέωση συνεργασίας των αρμόδιων αρχών όσον αφορά τις απαιτήσεις σε θέματα εκπαίδευσης και δοκιμασίας επάρκειας (άρθρο 6 και άρθρο 14)

Για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη σύγκλιση των τίτλων σπουδών των ελεγκτών σε ενωσιακό επίπεδο, απαιτείται η συνεργασία των αρμόδιων εθνικών αρχών που είναι επιφορτισμένες με τη δημόσια εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών. Η συνεργασία σε ενωσιακό επίπεδο είναι επίσης αναγκαία για την εναρμόνιση των απαιτήσεων της δοκιμασίας επάρκειας για τους νόμιμους ελεγκτές, ώστε αυτή να καταστεί περισσότερο προβλέψιμη και διαφανής.

7) Ελεγκτικά πρότυπα και ελεγκτικές εκθέσεις (άρθρο 26)

Προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα των υποχρεωτικών ελέγχων που διενεργούνται στην Ένωση, βάσει της πρότασης απαιτείται από τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι οι νόμιμοι ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία διενεργούν ελέγχους σύμφωνα με τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα.

⁹ ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22.

Δεδομένου ότι η πρόταση κανονισμού για τις ειδικές απαιτήσεις σχετικά με τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις για την ελεγκτική έκθεση, το άρθρο 28 παράγραφος 2 διαγράφεται.

8) Νέοι κανόνες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές (άρθρα 32 και 32α)

Επί του παρόντος, σύμφωνα με την οδηγία περί υποχρεωτικού ελέγχου τα κράτη μέλη οφείλουν να οργανώνουν ένα σύστημα δημόσιας εποπτείας για τους νόμιμους ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία. Στην πράξη, παρέχεται η δυνατότητα στους επαγγελματικούς φορείς να είναι υπεύθυνοι, μεταξύ άλλων, για την αδειοδότηση και την εγγραφή στα μητρώα νόμιμων ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων, καθώς και για την εξωτερική διασφάλιση ποιότητας, τις έρευνες και τα πειθαρχικά μέτρα. Η νέα τροποποίηση αναφέρει ότι η αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για τη δημόσια εποπτεία θα είναι η δημόσια αρχή που θα είναι επίσης υπεύθυνη για την αδειοδότηση (άρθρο 3 και άρθρο 32), την εγγραφή σε μητρώο (άρθρο 15) και τη διασφάλιση ποιότητας (άρθρο 29).

Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι δημόσιες αρχές για την εποπτεία των ελεγκτών ασκούν τα καθήκοντά τους με ανεξάρτητο και αποτελεσματικό τρόπο, αυτές πρέπει επίσης να διαθέτουν τις ανάλογες εξουσίες και πόρους για τη διεξαγωγή ερευνών και πρόσβαση στη σχετική τεκμηρίωση που κατέχουν οι νόμιμοι ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία (άρθρο 32 παράγραφος 5). Ενώ για τα καθήκοντα που απαριθμούνται στο άρθρο 32 δεν θα πρέπει να είναι πλέον υπεύθυνος κάποιος επαγγελματικός φορέας, η αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για τη δημόσια εποπτεία μπορεί να αναθέτει ορισμένα από τα καθήκοντά της σε άλλες αρχές ή φορείς αναφορικά με την αδειοδότηση και την εγγραφή των νόμιμων ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων σε μητρώο (άρθρο 32α). Η ανάθεση αυτή πρέπει να υπόκειται σε διάφορες προϋποθέσεις και ο φορέας που φέρει την τελική ευθύνη είναι η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1. Τα κράτη μέλη ενημερώνονται μεταξύ τους για την εν λόγω ανάθεση.

9) Απαγόρευση συμβατικών ρητρών που επηρεάζουν τον διορισμό νόμιμων ελεγκτών ή ελεγκτικών γραφείων (άρθρο 37 παράγραφος 3)

Στο πλαίσιο του διορισμού νόμιμων ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων, το άρθρο 37 απαγορεύει ρήτρες σύμφωνα με τις οποίες τρίτο μέρος προτείνει, εισηγείται στην ελεγχόμενη οντότητα ή απαιτεί από αυτήν να διορίσει συγκεκριμένο νόμιμο ελεγκτή ή ελεγκτικό γραφείο.

10) Ειδικοί κανόνες για τον υποχρεωτικό έλεγχο μικρομεσαίων επιχειρήσεων (άρθρα 43α και 43β)

Μετά την πρόσφατη πρόταση της Επιτροπής, οι μικρές επιχειρήσεις δεν θα υποχρεούνται πλέον από το δίκαιο της ΕΕ να προβαίνουν σε έλεγχο των οικονομικών τους καταστάσεων¹⁰, μολονότι τα κράτη μέλη μπορούν να εξακολουθήσουν να το απαιτούν. Η απαίτηση αυτή θα συνεχίσει, ωστόσο, να ισχύει για τις μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις.

Για τον έλεγχο των μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, βάσει της τροποποιημένης οδηγίας απαιτείται από τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται τα ελεγκτικά πρότυπα να είναι προσαρμοσμένος στη διάσταση και

¹⁰ Πρόταση της Επιτροπής για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, COM(2011) 684 τελικό της 25.10.2011.

στην κλίμακα των επιχειρήσεων αυτών. Παράλληλα, οι μικρού μεγέθους επιχειρήσεις των οποίων οι λογαριασμοί υπόκεινται σε ελέγχους είτε επειδή αυτό επιβάλλεται από την εθνική νομοθεσία είτε οικειοθελώς, θα πρέπει επίσης να επωφελούνται της αναλογικής αυτής εφαρμογής των προτύπων. Η διαβάθμιση αυτή του ελέγχου ανάλογα με το μέγεθος της ελεγχόμενης οντότητας θα πρέπει να οδηγήσει σε καλύτερες υπηρεσίες ελέγχου προς τις οικείες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και πιθανώς σε χαμηλότερο κόστος. Το προτεινόμενο μέτρο δεν προσδιορίζει λεπτομερώς πόσο αναλογική εφαρμογή των προτύπων πρέπει να γίνεται· στο πλαίσιο της αρχής της επικουρικότητας, αυτό επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών.

Πρέπει να τονιστεί ότι όταν μια μικρού ή μεσαίου μεγέθους επιχείρηση είναι ΟΔΣ, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις που περιέχονται στο σχέδιο κανονισμού για τις ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος.

11) Ειδικοί κανόνες όσον αφορά τις ανατιθέμενες και τις εκτελεστικές εξουσίες, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας (άρθρο 48α· 48β· 48γ)

Το άρθρο 8 παράγραφος 3, το άρθρο 22 παράγραφος 4, το άρθρο 29 παράγραφος 2, το άρθρο 36 παράγραφος 7, το άρθρο 45 παράγραφος 6, το άρθρο 46 παράγραφος 2, το άρθρο 47 παράγραφοι 3 και 5 (κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές πράξεις) ευθυγραμμίζουν τις διαδικασίες επιτροπής με τις διατάξεις των άρθρων 290 και 291 της ΣΛΕΕ, που καθορίζουν το νέο πλαίσιο για τις εκτελεστικές εξουσίες της Επιτροπής. Όσον αφορά τις εξουσίες της Επιτροπής να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις δυνάμει του άρθρου 291 της ΣΛΕΕ, οι εξουσίες αυτές διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή¹¹.

Η ευθυγράμμιση γίνεται κατά περίπτωση προκειμένου να επιτρέπεται η επανεξέταση των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται από τα νομοθετικά σώματα στην Επιτροπή. Επανεξετάζονται, συνεπώς, οι εκτελεστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής, ώστε ορισμένα στοιχεία της οδηγίας να διευκρινιστούν, να επικαιροποιηθούν και να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να λάβει μέτρα για τη διευκόλυνση της συνεργασίας, αφενός, μεταξύ του ελεγκτή και των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και, αφετέρου, μεταξύ των δευτέρων και των αρχών τρίτων χωρών σε αρκετά πεδία που καλύπτονται από την οδηγία.

Τα νέα άρθρα 48α, 48β και 48γ εξειδικεύουν τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή ασκεί τις κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητες, τις περιπτώσεις στις οποίες η εξουσιοδότηση μπορεί να ανακληθεί από τους νομοθέτες και τις περιπτώσεις όπου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δύνανται να εγείρουν αντιρρήσεις σε κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση της Επιτροπής δεν έχει άμεση ή έμμεση επίπτωση στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

¹¹ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 50,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθορίζει τους όρους αδειοδότησης και εγγραφής σε μητρώο των προσώπων που διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους, τους κανόνες περί ανεξαρτησίας, αντικειμενικότητας και επαγγελματικής δεοντολογίας που εφαρμόζονται στα πρόσωπα αυτά, καθώς και το πλαίσιο για τη δημόσια εποπτεία τους. Ωστόσο, είναι αναγκαία η περαιτέρω εναρμόνιση των κανόνων αυτών σε ενωσιακό επίπεδο, προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεγαλύτερη διαφάνεια και προβλεψιμότητα των απαιτήσεων που εφαρμόζονται στα πρόσωπα αυτά και να ενισχυθεί η ανεξαρτησία και αντικειμενικότητά τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Επίσης, προκειμένου να βελτιωθεί η προστασία των επενδυτών, είναι σημαντικό να ενισχυθεί η δημόσια εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων, με την εδραίωση της ανεξαρτησίας των αρχών δημόσιας εποπτείας στην Ένωση και την ανάθεση σε αυτές των κατάλληλων αρμοδιοτήτων.

¹ ΕΕ C , σ. .

- (2) Λόγω του σημαντικού δημόσιου αντίκτυπου των οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος απορρέει από την κλίμακα και τη διάσταση των δραστηριοτήτων τους ή από τη φύση των δραστηριοτήτων τους, χρειάζεται να ενισχυθεί η αξιοπιστία των ελεγχόμενων οικονομικών καταστάσεων οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος. Κατά συνέπεια, οι ειδικές διατάξεις για τους υποχρεωτικούς ελέγχους οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος που περιλαμβάνονται στην οδηγία 2006/43/EK έχουν αναπτυχθεί περαιτέρω στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [XXX] της [XXX] περί των ειδικών απαιτήσεων για τον έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος. Για τον λόγο αυτόν, οι διατάξεις της οδηγίας 2006/43/EK που αφορούν τους υποχρεωτικούς ελέγχους οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος θα πρέπει να απαλειφθούν από την εν λόγω οδηγία και οι υποχρεωτικοί έλεγχοι οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος να ρυθμίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [XXX] της [XXX].
- (3) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεγέθυνση των ελεγκτικών γραφείων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τους επιτρέψουν την πρόσβαση σε εξωτερική χρηματοδότηση. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να απαιτούν πλέον από τους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία την κατοχή ελάχιστου ποσού κεφαλαίου ή αριθμού δικαιωμάτων ψήφου, εφόσον η πλειοψηφία των μελών του διοικητικού οργάνου είναι ελεγκτικά γραφεία αδειοδοτημένα σε οιοδήποτε κράτος μέλος ή παρέχοντες εχέγγυα εντιμότητας νόμιμοι ελεγκτές.
- (4) Σύμφωνα με τη Συνθήκη, η εσωτερική αγορά αποτελείται από έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, εντός του οποίου εξασφαλίζονται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών και η ελευθερία εγκατάστασης. Είναι απαραίτητο να μπορούν οι νόμιμοι ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία να αναπτύσσουν τις δραστηριότητές τους παροχής υπηρεσιών υποχρεωτικού ελέγχου εντός της Ένωσης, προσφέροντάς τους τη δυνατότητα να παρέχουν τέτοιου είδους υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη πλην εκείνου στο οποίο έχουν αδειοδοτηθεί. Η δυνατότητα διενέργειας υποχρεωτικών ελέγχων από νόμιμους ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία σε ένα κράτος μέλος υποδοχής, με βάση τους επαγγελματικούς τίτλους του κράτους μέλους καταγωγής τους καλύπτει, ιδίως, τις ανάγκες ομίλων επιχειρήσεων οι οποίοι, λόγω των αυξανόμενων εμπορικών ροών που προκύπτουν από την εσωτερική αγορά, καταρτίζουν οικονομικές καταστάσεις σε αρκετά κράτη μέλη και υποχρεούνται να τις υποβάλλουν σε έλεγχο βάσει του ενωσιακού δικαίου. Η εξάλειψη των φραγμών στην ανάπτυξη της παροχής υπηρεσιών υποχρεωτικού ελέγχου μεταξύ κρατών μελών θα συμβάλει στην ενοποίηση της ενωσιακής αγοράς ελέγχου.
- (5) Ο υποχρεωτικός έλεγχος προϋποθέτει επαρκή γνώση θεμάτων όπως το εταιρικό δίκαιο, το φορολογικό δίκαιο και η κοινωνική νομοθεσία, τα οποία ενδέχεται να διαφέρουν μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών. Συνεπώς, για να διασφαλιστεί η παροχή ποιοτικών υπηρεσιών υποχρεωτικού ελέγχου στο έδαφος ενός κράτους μέλους, θα πρέπει να μπορεί το κράτος μέλος να επιβάλλει αντισταθμιστικά μέτρα σε περίπτωση που νόμιμος ελεγκτής ο οποίος έχει αδειοδοτηθεί σε άλλο κράτος μέλος επιθυμεί να λάβει επίσης άδεια στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, προκειμένου να συστήσει μόνιμη εγκατάσταση. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επαγγελματική πείρα του νόμιμου ελεγκτή. Δεν θα πρέπει να οδηγούν σε δυσανάλογη επιβάρυνση του ενδιαφερόμενου νόμιμου ελεγκτή ούτε να εμποδίζουν ή να καθιστούν λιγότερο ελκυστική την παροχή υπηρεσιών υποχρεωτικού ελέγχου. Ο ενδιαφερόμενος νόμιμος ελεγκτής θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγει μεταξύ δοκιμασίας επάρκειας και περιόδου προσαρμογής, όπως ορίζει η οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά

με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων². Κατά το πέρας της περιόδου προσαρμογής, ο νόμιμος ελεγκτής θα πρέπει να είναι σε θέση να ενσωματωθεί στον επαγγελματικό κλάδο στο κράτος μέλος υποδοχής, αφού αξιολογηθεί ότι κατέχει επαγγελματική πείρα στο εν λόγω κράτος μέλος.

- (6) Προκειμένου να ενισχυθεί η ανεξαρτησία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων σε σχέση με την ελεγχόμενη οντότητα κατά τη διενέργεια υποχρεωτικών ελέγχων, κάθε πρόσωπο ή οντότητα που κατέχει δικαιώματα σε ελεγκτικό γραφείο θα πρέπει να είναι ανεξάρτητο από την ελεγχόμενη οντότητα και να μην συμμετέχει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της ελεγχόμενης οντότητας.
- (7) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί υψηλή ποιότητα υποχρεωτικών ελέγχων στην Ένωση. Όλοι οι υποχρεωτικοί έλεγχοι θα πρέπει, συνεπώς, να διενεργούνται βάσει των διεθνών ελεγκτικών προτύπων τα οποία αποτελούν μέρος του Clarity Project (Σχέδιο Σαφήνειας) το οποίο εξέδωσε η International Federation of Accountants (IFAC) (Διεθνής Ομοσπονδία Λογιστών) το 2009, στον βαθμό που έχουν σχέση με τους υποχρεωτικούς ελέγχους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιβάλλουν πρόσθετες εθνικές διαδικασίες ελέγχου ή απαιτήσεις, μόνον εάν απορρέουν από ειδικές εθνικές νομικές απαιτήσεις σχετικά με το πεδίο του υποχρεωτικού ελέγχου ετήσιων ή ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, πράγμα που σημαίνει ότι οι απαιτήσεις αυτές δεν έχουν καλυφθεί από τα εκδοθέντα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα, και μόνον εάν ενισχύουν την αξιοπιστία και την ποιότητα των ετήσιων και των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων και συμβάλλουν στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος στην Ένωση. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξακολουθήσει να συμμετέχει στην παρακολούθηση του περιεχομένου και της διαδικασίας έκδοσης των διεθνών ελεγκτικών προτύπων από την IFAC.
- (8) Για να βελτιωθεί η αξιοπιστία και η διαφάνεια των ελέγχων διασφάλισης της ποιότητας που διενεργούνται στην Ένωση, τα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας των κρατών μελών θα πρέπει να διοικούνται από τις αρμόδιες αρχές που ορίζονται από τα κράτη μέλη για να εξασφαλιστεί η δημόσια εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων. Οι έλεγχοι διασφάλισης της ποιότητας αποσκοπούν στην πρόληψη ή την αντιμετώπιση δυνητικών ελλείψεων στον τρόπο με τον οποίο διεξάγονται οι υποχρεωτικοί έλεγχοι. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι έλεγχοι διασφάλισης της ποιότητας επιτυγχάνουν τον στόχο τους, οι αρμόδιες αρχές, κατά τη διενέργεια των ελέγχων αυτών, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την κλίμακα και τη διάσταση της δραστηριότητας των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων.
- (9) Η δημόσια εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων περιλαμβάνει την αδειοδότηση, την εγγραφή των νόμιμων ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων σε μητρώο, την έκδοση προτύπων επαγγελματικής δεοντολογίας και εσωτερικού ελέγχου ποιότητας ελεγκτικών γραφείων, τη συνεχή εκπαίδευση, καθώς και τα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας, έρευνας και κυρώσεων για νόμιμους ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία. Για να αυξηθεί η διαφάνεια της εποπτείας των ελεγκτών και να καταστεί δυνατή η μεγαλύτερη λογοδοσία, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να ορίζει μια ενιαία αρχή αρμόδια για τη δημόσια εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων. Η ανεξαρτησία των εν λόγω αρχών δημόσιας εποπτείας από τον ελεγκτικό κλάδο αποτελεί βασική προϋπόθεση για την

²

EE L 255 της 30.9.2005, σ. 22.

ακεραιότητα, την αποδοτικότητα και την εύρυθμη λειτουργία της δημόσιας εποπτείας των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων. Ως εκ τούτου, οι αρχές δημόσιας εποπτείας θα πρέπει να διοικούνται από άτομα που δεν ασκούν το επάγγελμα και τα κράτη μέλη καλούνται να καθιερώσουν ανεξάρτητες και διαφανείς διαδικασίες για την επιλογή των ατόμων αυτών.

- (10) Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων των αρχών δημόσιας εποπτείας, οι αρχές αυτές θα πρέπει να διαθέτουν επαρκείς εξουσίες προς τον σκοπό αυτόν. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι αρχές δημόσιας εποπτείας έχουν την εξουσία κίνησης και διεξαγωγής ερευνών, και ότι διαθέτουν πρόσβαση σε έγγραφα σχετικά με την άσκηση των καθηκόντων τους, τα οποία κατέχουν νόμιμοι ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία. Επιπλέον, οι αρχές δημόσιας εποπτείας θα πρέπει να διαθέτουν επαρκείς ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους για την άσκηση των καθηκόντων τους.
- (11) Η κατάλληλη εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων με διασυννοριακές δραστηριότητες ή που αποτελούν μέρος δικτύων προϋποθέτει την ανταλλαγή πληροφοριών από τις αρχές δημόσιας εποπτείας των κρατών μελών. Προκειμένου να προστατευθεί η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που είναι δυνατόν να ανταλλαγούν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεώσουν σε τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου όχι μόνον του υπαλλήλου των αρχών δημόσιας εποπτείας, αλλά και όλα τα άτομα στα οποία έχουν αναθέσει καθήκοντα οι αρχές δημόσιας εποπτείας. Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναθέτει καθήκοντα σε άλλες αρχές ή φορείς μόνο σε σχέση με την αδειοδότηση και την εγγραφή των νόμιμων ελεγκτών σε μητρώο. Η ανάθεση αυτή θα πρέπει να υπόκειται σε διάφορους όρους και η αρμόδια αρχή θα πρέπει να φέρει την τελική ευθύνη.
- (12) Η «Small Business Act» (Νομοθετική πράξη για τις μικρές επιχειρήσεις)³, που εκδόθηκε τον Ιούνιο του 2008 και αναθεωρήθηκε τον Φεβρουάριο του 2011⁴, αναγνωρίζει τον κεντρικό ρόλο των μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων στην οικονομία της Ένωσης και στοχεύει στη βελτίωση της συνολικής προσέγγισης ως προς την επιχειρηματικότητα και την ενσωμάτωση της αρχής «Think Small First» στη χάραξη πολιτικής. Η στρατηγική για την Ευρώπη του 2020⁵, που εγκρίθηκε τον Μάιο του 2010, επίσης αποσκοπεί στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, ιδίως για τις μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις, με τη μείωση, μεταξύ άλλων, των εξόδων συναλλαγής για τις επιχειρηματικές πράξεις που πραγματοποιούνται στην Ένωση. Το άρθρο [34] της οδηγίας [XXX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της [XXX], σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών δεν υποχρεώνει τις μικρές επιχειρήσεις να υποβάλλουν τις οικονομικές τους καταστάσεις σε εξωτερικό έλεγχο.

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή Περιφερειών, – Α «Small Business Act» για την Ευρώπη {SEC (2008) 2102}.

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή Περιφερειών – Ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη, COM(2011) 78 τελικό.

⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής «Ευρώπη 2020 – Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη», COM(2010) 2020 τελικό.

- (13) Η επιβάρυνση για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις εντός της Ένωσης, λόγω του ελέγχου των οικονομικών καταστάσεων, θα πρέπει να αναθεωρηθεί στο ελάχιστο αναγκαίο επίπεδο, χωρίς να διακυβεύεται η προστασία των επενδυτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι η εφαρμογή ελεγκτικών προτύπων, βάσει των οποίων διενεργείται ο υποχρεωτικός έλεγχος των οικονομικών καταστάσεων των εν λόγω επιχειρήσεων, είναι αναλογική με την κλίμακα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.
- (14) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν αντικαταστήσει τον υποχρεωτικό έλεγχο των μικρών επιχειρήσεων με περιορισμένης κλίμακας εξέταση των οικονομικών τους καταστάσεων. Είναι σκόπιμο να επιτραπεί στα εν λόγω κράτη μέλη να διατηρήσουν την πρακτική αυτή, αντί για την πρόνοια αναλογικής εφαρμογής ελεγκτικών προτύπων σε μικρές επιχειρήσεις.
- (15) Για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων μερών, όταν οι αρμόδιες αρχές κρατών μελών συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών στην ανταλλαγή εγγράφων εργασίας ελέγχου ή άλλων σχετικών εγγράφων για την εκτίμηση της ποιότητας του διενεργούμενου ελέγχου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι ρυθμίσεις εργασίας που συμφωνήθηκαν από τις αρμόδιες αρχές τους, βάσει των οποίων λαμβάνει χώρα οιαδήποτε ανταλλαγή τέτοιων εγγράφων, περιλαμβάνουν επαρκείς διασφαλίσεις για την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου, των εμπορικών συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων βιομηχανικής και διανοητικής ιδιοκτησίας των ελεγχόμενων οντοτήτων.
- (16) Το κατώτατο όριο των 50 000 ευρώ στο άρθρο 45 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/43/EK ευθυγραμμίστηκε με το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και δ) της οδηγίας 2003/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/EK⁶. Τα κατώτατα όρια που καθορίζονται στην οδηγία 2003/71/EK αυξήθηκαν σε 100 000 ευρώ με το άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2010/73/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷. Για τον λόγο αυτόν, θα πρέπει να γίνουν αντίστοιχες προσαρμογές στο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/43/EK.
- (17) Για την πλήρη εφαρμογή του νέου πλαισίου που προβλέπεται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι αναγκαίο να προσαρμοστούν και να αντικατασταθούν οι εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 202 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τις κατάλληλες διατάξεις σύμφωνα με τα άρθρα 290 και 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (18) Η ευθυγράμμιση των διαδικασιών για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και εκτελεστικών πράξεων από την Επιτροπή προς τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, προς τα άρθρα 290 και 291 αυτής, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά περίπτωση. Η εξουσία για την έκδοση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στην

⁶ EE L 345 της 31.12.2003, σ. 64.

⁷ EE L 327 της 11.12.2010, σ. 1.

ελεγκτική και στο επάγγελμα του ελεγκτή και για να διευκολύνεται η εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων. Συγκεκριμένα, η έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων είναι αναγκαία προκειμένου να διευκρινίζονται οι απαιτήσεις αναφορικά με την αδειοδότηση φυσικών προσώπων ως νόμιμων ελεγκτών και αναφορικά με τις αρχές της ανεξαρτησίας και της αντικειμενικότητας, προς τις οποίες οφείλουν να συμμορφώνονται οι νόμιμοι ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία, και για την τροποποίηση του ορισμού των διεθνών ελεγκτικών προτύπων. Στο πεδίο της εποπτείας των ελεγκτών, η χρήση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων είναι αναγκαία για την ανάπτυξη των διαδικασιών ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, των λεπτομερών κανόνων βάσει των οποίων θα πρέπει να διεξάγονται οι διασυνοριακές έρευνες και των λεπτομερειών συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και των αρχών τρίτων χωρών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να προβαίνει η Επιτροπή στις κατάλληλες διαβουλεύσεις, επίσης και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της.

Κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και δέουσα διαβίβαση των συναφών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- (19) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή των δηλώσεων ισοδυναμίας των καθεστώτων εποπτείας ελεγκτών τρίτων χωρών ή επάρκειας των αρμόδιων αρχών τρίτων χωρών, στον βαθμό που αφορούν μεμονωμένες τρίτες χώρες ή μεμονωμένες αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁸.
- (20) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, συγκεκριμένα η ενίσχυση της προστασίας των επενδυτών στις οικονομικές καταστάσεις που δημοσιεύονται από τις επιχειρήσεις, με την περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας των υποχρεωτικών ελέγχων οι οποίοι διενεργούνται στην Ένωση, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (21) Επομένως, είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία 2006/43/EK,

⁸ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις

Η οδηγία 2006/43/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«Τα άρθρα 22, 25 και 27 έως 30 της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στον υποχρεωτικό έλεγχο ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος, εκτός εάν προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [xxx].

Τα άρθρα 32 έως 36 της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται σε σχέση με τις οντότητες δημοσίου συμφέροντος στον βαθμό που συνδέονται με την εποπτεία της συμμόρφωσης με τους κανόνες περί αδειοδότησης και εγγραφής στα μητρώα νόμιμων ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων, που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 20.».

2. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) Το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. “υποχρεωτικός έλεγχος”: έλεγχος των ετήσιων ή ενοποιημένων λογαριασμών, εφόσον ο έλεγχος αυτός:

α) απαιτείται από το δίκαιο της Ένωσης·

β) απαιτείται από το εθνικό δίκαιο όσον αφορά τις μικρές επιχειρήσεις·

γ) διενεργείται οικειοθελώς από μικρές επιχειρήσεις·».

β) Το σημείο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. “αρμόδιες αρχές”: οι αρχές που είναι εκ του νόμου υπεύθυνες για τη ρύθμιση ή/και την εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων ή συγκεκριμένων πτυχών τους· η αναφορά στην “αρμόδια αρχή” σε ένα συγκεκριμένο άρθρο σημαίνει αναφορά στην αρχή που είναι υπεύθυνη για τις λειτουργίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό·».

γ) Το σημείο 11 απαλείφεται.

δ) Το σημείο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«13. “οντότητες δημοσίου συμφέροντος”:

- α) οντότητες που διέπονται από το δίκαιο ενός κράτους μέλους, των οποίων οι μεταβιβάσιμοι τίτλοι είναι εισηγμένοι προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά οποιουδήποτε κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 14 της οδηγίας 2004/39/EK·
- β) πιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 1 της οδηγίας 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*)·
- γ) ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(**)·
- δ) οντότητες που διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους, οι οποίες είναι ιδρύματα πληρωμών όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 4 της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(***), εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 15 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας·
- ε) οντότητες που διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους, οι οποίες είναι ιδρύματα πληρωμών όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(****), εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 15 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας·
- στ) επιχειρήσεις επενδύσεων σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1 της οδηγίας 2004/39/EK·
- ζ) οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων της ΕΕ όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ια) της οδηγίας 2011/61/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*****)·
- η) οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*****·
- θ) οντότητες που διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους, οι οποίες είναι κεντρικά αποθετήρια τίτλων·
- ι) κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού X/XXXX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*****)[βλέπε πρόταση κανονισμού για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών, COM(2010) 484]·

(*) EE L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

(**) EE L 335 της 17.12.2009, σ. 1.

(***) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1.

(****) EE L 267 της 10.10.2009, σ. 7.

(*****) EE L 174 της 1.7.2011, σ. 1.

(*****) EE L 302 της 17.11.2009, σ. 32.

(*****) EE L..... »

ε) Προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 17 έως 20:

«17. “μεσαίες επιχειρήσεις”: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας XX/XX [της οδηγίας που αντικαθιστά την 4η και 7η οδηγία για το εταιρικό δίκαιο].

18. “μικρές επιχειρήσεις”: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας XX/XX [της οδηγίας που αντικαθιστά την 4η και 7η οδηγία για το εταιρικό δίκαιο].

19. “κράτος μέλος καταγωγής”: το κράτος μέλος στο οποίο έχει αδειοδοτηθεί ο νόμιμος ελεγκτής ή το ελεγκτικό γραφείο, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1.

20. “κράτος μέλος υποδοχής”: το κράτος μέλος στο οποίο νόμιμος ελεγκτής που έχει αδειοδοτηθεί στο κράτος μέλος καταγωγής επιδιώκει επίσης να αδειοδοτηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 14, ή το κράτος μέλος στο οποίο νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο που έχει αδειοδοτηθεί στο κράτος μέλος καταγωγής παρέχει υπηρεσίες υποχρεωτικού ελέγχου σε προσωρινή ή περιστασιακή βάση, ή το κράτος μέλος στο οποίο ελεγκτικό γραφείο που έχει αδειοδοτηθεί στο κράτος μέλος καταγωγής επιδιώκει αναγνώριση της εν λόγω αδειοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 3β.».

3. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κάθε κράτος μέλος ορίζει την αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 32 ως υπεύθυνη αρχή για την αδειοδότηση νόμιμων ελεγκτών και ελεγκτικών γραφείων.».

ii) το δεύτερο εδάφιο απαλείφεται.

β) Η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο, απαλείφεται το στοιχείο β).

ii) στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) μια πλειοψηφία των μελών του διοικητικού ή διαχειριστικού οργάνου της οντότητας πρέπει να είναι ελεγκτικά γραφεία στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια σε οποιοδήποτε κράτος μέλος ή φυσικά πρόσωπα που πληρούν τουλάχιστον τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 και 6 έως 12. Εάν το όργανο αυτό δεν έχει περισσότερα από δύο μέλη, ένα από αυτά πρέπει να πληροί τουλάχιστον τις προϋποθέσεις του παρόντος σημείου.»

ii) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να θέσουν πρόσθετες προϋποθέσεις σε σχέση με τα στοιχεία αυτά. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να απαιτούν από τους νόμιμους ελεγκτές ή από το ελεγκτικό γραφείο την κατοχή ελάχιστου κεφαλαίου ή ελάχιστου αριθμού δικαιωμάτων ψήφου σε ελεγκτικό γραφείο.».

4. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 3α και 3β:

«Άρθρο 3α

Διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών από νόμιμους ελεγκτές

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, νόμιμος ελεγκτής που έχει αδειοδοτηθεί σε ένα κράτος μέλος δύναται να διενεργεί υποχρεωτικούς ελέγχους σε άλλο κράτος μέλος σε προσωρινή ή περιστασιακή βάση. Εφαρμόζονται τα άρθρα 5 έως 9 της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*.

Άρθρο 3β

Αναγνώριση ελεγκτικών γραφείων

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1, ελεγκτικό γραφείο που έχει αδειοδοτηθεί σε ένα κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να διενεργεί υποχρεωτικούς ελέγχους σε άλλο κράτος μέλος σε προσωρινή, περιστασιακή ή μόνιμη βάση, υπό τον όρο της συμμόρφωσης με το άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο α).
2. Ελεγκτικό γραφείο που επιθυμεί να διενεργεί υποχρεωτικούς ελέγχους σε άλλο κράτος μέλος πλην εκείνου στο οποίο έχει αδειοδοτηθεί, εγγράφεται στο μητρώο της αρμόδιας αρχής στο κράτος μέλος υποδοχής, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 17.
3. Η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος υποδοχής εγγράφει το ελεγκτικό γραφείο με την προσκόμιση πιστοποιητικού το οποίο βεβαιώνει την εγγραφή του στο μητρώο της αρμόδιας αρχής στο κράτος μέλος καταγωγής. Η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος υποδοχής δύναται να ζητήσει τα πιστοποιητικά που χορηγούνται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να έχουν εκδοθεί το πολύ τους τελευταίους τρεις μήνες. Ενημερώνει την αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος καταγωγής για την εγγραφή στο μητρώο της.

* ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22.»

5. Στο άρθρο 6, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 32 συνεργάζονται προκειμένου να επιτύχουν σύγκλιση των απαιτήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Συνεργάζονται με την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο X του κανονισμού [XXX] της [XXX] στον βαθμό που η σύγκλιση αυτή συνδέεται με τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος.».

6. Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο θ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«θ) διεθνή ελεγκτικά πρότυπα όπως αναφέρονται στο άρθρο 26.»

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό την προσαρμογή του καταλόγου θεμάτων τα οποία πρέπει να καλύπτει ο έλεγχος θεωρητικών γνώσεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή, όταν κάνει χρήση των εξουσιών αυτών, λαμβάνει υπόψη τις εξελίξεις στην ελεγκτική και στο ελεγκτικό επάγγελμα.»

7. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Άρθρο 14

Χορήγηση άδειας σε νόμιμους ελεγκτές από άλλα κράτη μέλη

1. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 32 καθιερώνουν διαδικασίες για την αδειοδότηση των νόμιμων ελεγκτών που έχουν ήδη λάβει άδεια σε άλλα κράτη μέλη. Οι διαδικασίες συνάδουν με τα άρθρα 11 και 12 της οδηγίας 2005/36/EK και δεν υπερβαίνουν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 13 και 14 της εν λόγω οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στον αιτούντα τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ περιόδου προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2005/36/EK και δοκιμασίας επάρκειας σύμφωνα με το στοιχείο η) του εν λόγω άρθρου. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 14 παράγραφος 3 της οδηγίας 2005/36/EK.

Η περίοδος προσαρμογής δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και υπόκειται σε αξιολόγηση.

Η δοκιμασία επάρκειας διεξάγεται σε μία από τις γλώσσες που επιτρέπονται με βάση τους γλωσσικούς κανόνες που ισχύουν στο οικείο κράτος μέλος. Καλύπτει μόνο την επάρκεια γνώσεων του νόμιμου ελεγκτή όσον αφορά τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του εν λόγω κράτους μέλους, εφόσον οι γνώσεις αυτές άπτονται των υποχρεωτικών ελέγχων.

3. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 32 συνεργάζονται προκειμένου να επιτύχουν σύγκλιση των απαιτήσεων της περιόδου προσαρμογής και της δοκιμασίας επάρκειας. Ενισχύουν τη διαφάνεια και την προβλεψιμότητα των απαιτήσεων. Συνεργάζονται με την ΕΑΚΑΑ και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο [XXX] του κανονισμού [XXX] της [XXX] στον βαθμό που η σύγκλιση αυτή συνδέεται με τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος.»

8. Στο άρθρο 15 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το δημόσιο μητρώο οργανώνεται από την αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 32.».

9. Στο άρθρο 17 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ι):

«κατά περίπτωση, εάν το ελεγκτικό γραφείο είναι εγγεγραμμένο σύμφωνα με τα άρθρα 3α και 3β.».

10. Στο άρθρο 21, η παράγραφος 2 απαλείφεται.

11. Το άρθρο 22 τροποποιείται ως εξής:

- α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, κατά τη διενέργεια του υποχρεωτικού ελέγχου, ο νόμιμος ελεγκτής ή/και το ελεγκτικό γραφείο και κάθε κάτοχος δικαιωμάτων ψήφου στο ελεγκτικό γραφείο είναι ανεξάρτητος από την ελεγχόμενη οντότητα και δεν συμμετέχει στις αποφάσεις της.».

- β) στην παράγραφο 2, απαλείφεται το δεύτερο εδάφιο·

- γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό τη διευκρίνιση:

- α) των απειλών και των διασφαλίσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου·

- β) των καταστάσεων στις οποίες η σοβαρότητα των απειλών, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, είναι τέτοια που τίθενται σε κίνδυνο η ανεξαρτησία του νόμιμου ελεγκτή ή του ελεγκτικού γραφείου.».

12. Το άρθρο 26 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 26

Ελεγκτικά πρότυπα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι νόμιμοι ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία συμμορφώνονται με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα κατά τη διενέργεια υποχρεωτικών ελέγχων, εφόσον τα πρότυπα αυτά είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και του κανονισμού XX/XX.

Τα κράτη μέλη δύνανται να επιβάλλουν ελεγκτικές διαδικασίες ή απαιτήσεις επιπλέον των διεθνών ελεγκτικών προτύπων μόνο εάν αυτές απορρέουν από ειδικές εθνικές απαιτήσεις εκ του νόμου που σχετίζονται με το φάσμα των υποχρεωτικών ελέγχων. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω ελεγκτικές διαδικασίες ή απαιτήσεις συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους:

- α) συνεισφέρουν σε υψηλό επίπεδο αξιοπιστίας και ποιότητας των ετήσιων ή των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, σε συμφωνία με τις αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας [xxxx] σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών·
- β) προάγουν το ενωσιακό δημόσιο συμφέρον.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αυτές τις ελεγκτικές διαδικασίες ή απαιτήσεις στην Επιτροπή, την ΕΑΚΑΑ και στα λοιπά κράτη μέλη.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως “διεθνή ελεγκτικά πρότυπα” νοούνται τα Διεθνή Πρότυπα Ελέγχου (ΔΠΕ) και οι σχετικές καταστάσεις και πρότυπα (Statement and Standards) που αποτελούν τμήμα του Clarity Project, το οποίο εκδόθηκε από τη Διεθνή Ομοσπονδία Λογιστών (International Federation of Accountants-IFAC) το 2009, εφόσον έχουν συνάφεια με τον υποχρεωτικό έλεγχο.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ’ εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό την τροποποίηση του ορισμού των διεθνών ελεγκτικών προτύπων στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Κατά την άσκηση των εξουσιών αυτών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τυχόν τροποποιήσεις οι οποίες έχουν επέλθει στα ΔΠΕ από την IFAC, τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εποπτείας Δημοσίου Συμφέροντος περί των εν λόγω τροποποιήσεων, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες εξελίξεις στην ελεγκτική και στο επάγγελμα του ελεγκτή.».

13. Στο άρθρο 28, η παράγραφος 2 απαλείφεται.

14. Το άρθρο 29 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) το σύστημα διασφάλισης της ποιότητας διοικείται από την αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 32 και οργανώνεται κατά τρόπο ώστε να είναι ανεξάρτητο από τους νόμιμους ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία.»

ii) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ια):

«ια) οι έλεγχοι διασφάλισης της ποιότητας είναι ενδεδειγμένοι και αναλογικοί σε σχέση με την κλίμακα και τη διάσταση της δραστηριότητας του ελεγχόμενου ελεγκτικού γραφείου ή του νόμιμου ελεγκτή.»

iii) μετά το στοιχείο ια), παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 32 διαθέτει στα ενδιαφερόμενα μέρη, κατόπιν σχετικού αιτήματος, την έκθεση που αναφέρεται στο στοιχείο ζ) του πρώτου εδαφίου. Η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε η γνωστοποιούμενη έκθεση να μην θέτει σε κίνδυνο τα εμπορικά συμφέροντα της υπό εξέταση ελεγχθείσας οντότητας,

συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων βιομηχανικής και διανοητικής ιδιοκτησίας.»

- β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, για την περαιτέρω διευκρίνιση των απαιτήσεων αναφορικά με τα στοιχεία α), β) και ε) έως ι) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1.»

15. Το άρθρο 32 τροποποιείται ως εξής:

- α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη ορίζουν μια αρμόδια αρχή υπεύθυνη για τη εποπτεία των νόμιμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων, βάσει των αρχών που διατυπώνονται στις παραγράφους 2 έως 7.»

- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η αρμόδια αρχή δύναται να επιτρέψει σε μη επαγγελματίες οι οποίοι γνωρίζουν καλά τα θέματα που σχετίζονται με τον υποχρεωτικό έλεγχο να συμμετάσχουν στη διοίκηση του συστήματος δημόσιας εποπτείας, υπό τον όρο ότι επιλέγονται σύμφωνα με ανεξάρτητη και διαφανή διαδικασία διορισμού. Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή επαγγελματιών του κλάδου στη διοίκηση του συστήματος δημόσιας εποπτείας.»

- γ) στην παράγραφο 4, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η αρμόδια αρχή έχει την τελική ευθύνη για την εποπτεία:»

- δ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η αρμόδια αρχή έχει το δικαίωμα, όποτε είναι αναγκαίο, να κινεί και να διεξάγει έρευνες σχετικά με νόμιμους ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία και να προβαίνει σε κατάλληλες ενέργειες. Διαθέτει επαρκείς πόρους για την κίνηση και διεξαγωγή τέτοιων ερευνών.

Για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων της δυνάμει της παρούσας οδηγίας, η αρμόδια αρχή έχει πρόσβαση σε οποιασδήποτε μορφής έγγραφα κατέχουν οι νόμιμοι ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία και διατηρούν αντίγραφα αυτών. Έχει επίσης το δικαίωμα να ζητεί πληροφορίες από οποιοδήποτε πρόσωπο και, εάν απαιτείται, να καλεί και να υποβάλλει ερωτήσεις σε κάποιο πρόσωπο προκειμένου να λάβει πληροφορίες.»

- ε) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η αρμόδια αρχή διέπεται από διαφάνεια. Αυτό περιλαμβάνει τη δημοσίευση ετήσιων προγραμμάτων εργασίας και εκθέσεων δραστηριότητας.»

16. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 32α:

«Άρθρο 32α

Ανάθεση καθηκόντων

Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 32 να αναθέτει καθήκοντα σε άλλες αρχές ή φορείς που ορίζονται εκ του νόμου όσον αφορά την αδειοδότηση και την εγγραφή των νομίμων ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων στο μητρώο. Η εκτέλεση καθηκόντων από άλλες αρχές ή φορείς ανατίθεται ρητά από την αρμόδια αρχή. Στην ανάθεση διευκρινίζονται τα ανατιθέμενα καθήκοντα και οι όροι υπό τους οποίους πρόκειται να διεκπεραιωθούν. Οι αρχές ή οι φορείς οργανώνονται ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων. Η αναθέτουσα αρμόδια αρχή φέρει την τελική ευθύνη για την εποπτεία της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία και τα εκτελεστικά μέτρα που εκδίδονται σύμφωνα με αυτήν.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών για κάθε συνομολογηθείσα ρύθμιση που αφορά ανάθεση καθηκόντων, καθώς και τους ακριβείς όρους που διέπουν τις αναθέσεις.».

17. Το άρθρο 36 τροποποιείται ως εξής:

- α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η παράγραφος 2 δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να ανταλλάσσουν εμπιστευτικές πληροφορίες. Οι ανταλλασσόμενες κατ' αυτόν τον τρόπο πληροφορίες καλύπτονται από την υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου, στο οποίο υπόκεινται όσοι εργάζονται ή έχουν εργαστεί για τις αρμόδιες αρχές. Η υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου εφαρμόζεται επίσης για κάθε πρόσωπο στο οποίο οι αρμόδιες αρχές έχουν αναθέσει καθήκοντα σε σχέση με τους σκοπούς που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.»

- β) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό τη διευκρίνιση των διαδικασιών για την ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και των λεπτομερειών διεξαγωγής των διασυνοριακών ερευνών που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 4 του παρόντος άρθρου.».

18. Στο άρθρο 37, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Είναι άκυρη οποιαδήποτε συμβατική ρήτρα μεταξύ της ελεγχόμενης οντότητας και τρίτου μέρους, η οποία περιορίζει την επιλογή από τη γενική συνέλευση των μετόχων ή μελών της οντότητας αυτής, σύμφωνα με την παράγραφο 1, σε ορισμένες κατηγορίες ή καταλόγους νομίμων ελεγκτών ή ελεγκτικών γραφείων σε σχέση με τον διορισμό ή τον περιορισμό της επιλογής συγκεκριμένου νομίμου ελεγκτή ή ελεγκτικού γραφείου για τη διεξαγωγή του υποχρεωτικού ελέγχου της εν λόγω οντότητας.».

19. Το κεφάλαιο X απαλείφεται.
20. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο κεφάλαιο Χα, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 43α και 43β:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χα

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ
ΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Άρθρο 43α

Απλουστευμένος έλεγχος για μεσαίες επιχειρήσεις

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εφαρμογή των ελεγκτικών προτύπων στον υποχρεωτικό έλεγχο των ετήσιων ή των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων είναι ανάλογη της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων των εν λόγω επιχειρήσεων.

Κατά τη διενέργεια ελέγχων διασφάλισης της ποιότητας, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη την αναλογική εφαρμογή των ελεγκτικών προτύπων.

Τα κράτη μέλη δύνανται να ζητούν καθοδήγηση από επαγγελματικούς φορείς σχετικά με την αναλογική εφαρμογή των ελεγκτικών προτύπων σε μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις.

Άρθρο 43β

Μικρές επιχειρήσεις

Όταν κράτος μέλος απαιτεί τον υποχρεωτικό έλεγχο των ετήσιων ή των ενοποιημένων λογαριασμών μικρών επιχειρήσεων, εφαρμόζεται το άρθρο 43α, τηρουμένων των αναλογιών.

Όταν κράτος μέλος έχει θεσπίσει κανόνες για την διεξαγωγή περιορισμένου ελέγχου των λογαριασμών μικρών επιχειρήσεων ως εναλλακτική επιλογή του υποχρεωτικού ελέγχου, το εν λόγω κράτος μέλος δεν υποχρεούται να προσαρμόσει τα ελεγκτικά πρότυπα στον υποχρεωτικό έλεγχο των επιχειρήσεων αυτών.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, “περιορισμένος έλεγχος” σημαίνει διαδικασία την οποία αναλαμβάνει ο νόμιμος ελεγκτής ή το ελεγκτικό γραφείο, με σκοπό τον εντοπισμό ανακρίβειών που οφείλονται σε σφάλμα ή απάτη στις οικονομικές καταστάσεις οντότητας, και η οποία παρέχει χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας σε σχέση με τον υποχρεωτικό έλεγχο.».

21. Το άρθρο 45 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους εγγράφουν, σύμφωνα με τα άρθρα 15, 16 και 17, στο μητρώο τους κάθε ελεγκτή και ελεγκτική οντότητα τρίτης χώρας που προσκομίζει ελεγκτική έκθεση αναφορικά με ετήσιους ή ενοποιημένους λογαριασμούς επιχείρησης η οποία έχει συσταθεί εκτός της Ένωσης και της οποίας οι μεταβιβάσιμοι τίτλοι είναι εισηγμένοι προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά του εν λόγω κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 14 της οδηγίας 2004/39/EK, εκτός εάν η επιχείρηση είναι εκδότης αποκλειστικώς τίτλων που δεν έχουν εξοφληθεί και για τους οποίους ισχύει ένα εκ των κάτωθι:

α) είναι εισηγμένοι προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*) πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2010, των οποίων η ανά μονάδα ονομαστική αξία είναι τουλάχιστον 50 000 ευρώ ή, στην περίπτωση χρεωστικών τίτλων σε άλλο νόμισμα, ισοδύναμη, κατά την ημερομηνία της έκδοσης, με 50 000 ευρώ τουλάχιστον·

β) είναι εισηγμένοι προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2004/109/EK πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2010, των οποίων η ανά μονάδα ονομαστική αξία είναι τουλάχιστον 100 000 ευρώ ή, στην περίπτωση χρεωστικών τίτλων σε άλλο νόμισμα, ισοδύναμη, κατά την ημερομηνία της έκδοσης, με 100 000 ευρώ τουλάχιστον.

(*) ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ .38.»·

β) η παράγραφος 5 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) δημοσιεύει στο δικτυακό της τόπο ετήσια έκθεση διαφάνειας που περιλαμβάνει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο X του κανονισμού [XXX] της [XXX] ή πληροί ισοδύναμες απαιτήσεις γνωστοποίησης.»·

ii) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ένα κράτος μέλος δύναται να εγγράψει στο μητρώο του ελεγκτή τρίτης χώρας μόνον εάν πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα στοιχεία α), δ) και ε) του πρώτου εδαφίου.»·

δ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή της παραγράφου 5 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να αποφασίσει σχετικά με την ισοδυναμία μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με την αναφερόμενη στο άρθρο 48 παράγραφος 2 διαδικασία εξέτασης. Τα κράτη μέλη δύνανται να αξιολογούν την ισοδυναμία που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο δ), ενόσω η Επιτροπή δεν έχει λάβει σχετική απόφαση.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό τον καθορισμό των γενικών κριτηρίων ισοδυναμίας που πρόκειται να χρησιμοποιούνται κατά την αξιολόγηση του αν οι έλεγχοι των οικονομικών καταστάσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου διενεργούνται σύμφωνα με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26, και με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 22, 24 και 25. Τέτοιου είδους κριτήρια που εφαρμόζονται για όλες τις τρίτες χώρες χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη όταν αξιολογούν την ισοδυναμία σε εθνικό επίπεδο.».

22. Στο άρθρο 46, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να αποφασίζει σχετικά με την ισοδυναμία μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με την αναφερόμενη στο άρθρο 48 παράγραφος 2 διαδικασία εξέτασης. Όταν η Επιτροπή αναγνωρίσει την ισοδυναμία η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να στηριχθούν πλήρως ή εν μέρει στην ισοδυναμία αυτή και, ως εκ τούτου, να μην εφαρμόσουν ή να τροποποιήσουν πλήρως ή εν μέρει τις απαιτήσεις του άρθρου 45 παράγραφοι 1 και 3. Τα κράτη μέλη δύνανται να αξιολογούν την ισοδυναμία περί της οποίας η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου ή να βασίζονται στις αξιολογήσεις που διενήργησαν άλλα κράτη μέλη, ενόσω η Επιτροπή δεν έχει λάβει απόφαση. Εάν η Επιτροπή αποφασίσει ότι η απαίτηση ισοδυναμίας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν έχει τηρηθεί, δύναται να επιτρέψει στους ενδιαφερόμενους ελεγκτές και ελεγκτικές οντότητες να συνεχίσουν τις ελεγκτικές τους δραστηριότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οικείου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια ενδεδειγμένης μεταβατικής περιόδου.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό τη θέσπιση των γενικών κριτηρίων ισοδυναμίας, βάσει των απαιτήσεων που ορίζονται στα άρθρα 29, 30 και 32, τα οποία χρησιμοποιούνται κατά την αξιολόγηση του αν τα συστήματα δημόσιας εποπτείας, διασφάλισης της ποιότητας, έρευνας και κυρώσεων τρίτης χώρας είναι ισοδύναμα με εκείνα της Ένωσης. Τα γενικά αυτά κριτήρια χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη κατά την αξιολόγηση της ισοδυναμίας σε εθνικό επίπεδο σε περίπτωση απουσίας απόφασης της Επιτροπής σε σχέση με την υπό εξέταση τρίτη χώρα.».

23. Το άρθρο 47 τροποποιείται ως εξής:

- α) στην παράγραφο 2, παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο β):

«β) δεν τίθεται σε κίνδυνο η προστασία των εμπορικών συμφερόντων της ελεγχόμενης οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων βιομηχανικής και διανοητικής ιδιοκτησίας»·

- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Για τη διευκόλυνση της συνεργασίας, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να αποφασίζει περί της καταλληλότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω

εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με την αναφερόμενη στο άρθρο 48 παράγραφος 2 διαδικασία εξέτασης. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή τους προς την απόφαση της Επιτροπής.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό τη θέσπιση των γενικών κριτηρίων καταλληλότητας σύμφωνα με τα οποία η Επιτροπή αξιολογεί αν οι αρμόδιες αρχές τρίτης χώρας είναι δυνατόν να αναγνωριστούν ως κατάλληλες για συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όσον αφορά την ανταλλαγή ελεγκτικών φύλλων εργασίας ή άλλων εγγράφων που κατέχουν νόμιμοι ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία. Τα γενικά κριτήρια καταλληλότητας βασίζονται στις απαιτήσεις του άρθρου 36 ή σε ουσιαστικά ισοδύναμα λειτουργικά αποτελέσματα με την άμεση ανταλλαγή ελεγκτικών φύλλων εργασίας ή άλλων εγγράφων που κατέχουν νόμιμοι ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.»

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 48α, με σκοπό τον καθορισμό των εξαιρετικών περιπτώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, προκειμένου να διευκολυνθεί η συνεργασία μεταξύ αρμόδιων αρχών.»

24. Στο άρθρο 48, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή (στο εξής «επιτροπή»). Η επιτροπή αυτή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(*) ΕΕ L 254 της 28.2.2011, σ. 13.»

25. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 48α:

«Άρθρο 48α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, στο άρθρο 22 παράγραφος 4, στο άρθρο 26 παράγραφος 3, στο άρθρο 29 παράγραφος 2, στο άρθρο 36 παράγραφος 7, στο άρθρο 45 παράγραφος 6, στο άρθρο 46 παράγραφος 2 και στο άρθρο 47 παράγραφος 5 για αόριστη διάρκεια από [την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, στο άρθρο 22 παράγραφος 4, στο άρθρο 26 παράγραφος 3, στο άρθρο 29 παράγραφος 2, στο άρθρο 36 παράγραφος 7, στο άρθρο 45 παράγραφος 6, στο άρθρο 46 παράγραφος 2 και στο άρθρο 47 παράγραφος 5 μπορεί να ανακληθεί οποιαδήποτε στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που αναφέρεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα οποιωνδήποτε κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.

4. Μόλις εκδώσει μια πράξη κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3, το άρθρο 22 παράγραφος 4, το άρθρο 26 παράγραφος 3, το άρθρο 29 παράγραφος 2, το άρθρο 36 παράγραφος 7, το άρθρο 45 παράγραφος 6, το άρθρο 46 παράγραφος 2 και το άρθρο 47 παράγραφος 5 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχουν αντιταχθεί σε αυτή ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο εντός [2 μηνών] από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την παρέλευση της εν λόγω χρονικής περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντίρρηση. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά [δύο μήνες] με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.».

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την [xxx]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος